

A DLA doktori értekezés formai követelményei

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem doktori szabályzata szerint a doktori értekezés témája az adott program témakörébe tartozó elméleti – zenetörténeti, előadóművészeti, analitikus, formatani – tárgyú munka kell legyen. A doktorjelölt dönthet arról, hogy a fokozatszerzési eljárás során az írásos értekezést vagy a mesterművet részesíti-e előnyben. Ha mesterműként teljes hangversenyt ad, akkor legalább 50–100 oldalas írásos értekezést kell mellékelnie, ha a fél hangverseny mellett dönt, dolgozata 80–150 oldalas kell legyen. Egy oldal 1800 betűhelynek felel meg. Az írásos értekezés terjedelmébe nem számítanak be a mellékletek (például fénykép- vagy dokumentumgyűjtemény, kottamelléklet, hang- vagy videokazetta, CD, CD-ROM stb.) és a lábjegyzetek sem. Az értekezést két bekötött és két spirálozott példányban és elektronikus formában kell leadni. Az elektronikus változatnak a disszertáció teljes anyagát tartalmaznia kell, egy PDF fájlban egyesítve.

Az értekezés kinyomtatásakor egy-egy lapnak mindkét oldalára kerülhet szöveg. Az oldalszámozás lehetőség szerint a dolgozat élőlábában foglal helyet, vagy középre, vagy jobbra rendezve. A fejezeteket, alfejezeteket nyitó oldalak kivételével minden lapon élőfej jelenik meg: a páratlan oldalakon a fejezet, alfejezet címét, a párosokon a szerző nevét és az értekezés címét kell feltüntetni. A kötésoldali margót érdemes az automatikus beállításhoz képest valamivel szélesebbre állítani (2,5 helyett 3-ra). A margó beállításának mértékéről – a dolgozat nyomtatás előtti véglegesítését megelőzően – érdemes a nyomtatást és kötést végző nyomdával–fénymásoló üzlettel egyeztetni. A dolgozatot PDF formátumból hasznos kinyomtatni, így elkerülhető az egyes fájlok külalakjának kompatibilitási problémákból adódó módosulása.

Az értekezés felépítése szigorúan az alábbi rendet követi:

Borító

Az értekezést négy, kemény – lehetőleg fekete színű – kötésborítójú példányban kell leadni a Doktori Iskola titkárságán. A kötés fedelén csupa nagybetűvel, középre zárva kell feltüntetni az értekezés írójának nevét (kisebb méretű betűvel), az értekezés alcím nélküli, szükség esetén rövidített címét (nagyobb betűvel, aláhúzva), a munka műfaját és a mű lezárásának évszámát (mindkettőt kisebb betűvel). A négy szövegegység ajánlott betűmérete: 14 / 16 / 14 / 14:

SZERZŐ NEVE
AZ ÉRTEKEZÉS CÍME
 DOKTORI ÉRTEKEZÉS
 ÉV

Címlap

A számozatlan második lapra, középre zárva kerül a teljes cím, amely tartalmazza az egyetem nevét, a doktori iskola besorolását, csupa nagybetűvel az értekezés címét, a szerző nevét, a témavezető nevét, az értekezés műfaját, valamint a keletkezés évszámát, a szerző és a témavezető nevét, fokozatát aláhúzva. A hét szövegegység ajánlott betűmérete soronként: 18 / 14 / 22 / 18 / 14 / 14 / 18:

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

28-as számú művészet- és művelődéstörténeti besorolású

doktori iskola

AZ ÉRTEKEZÉS CÍME

SZERZŐ

TÉMAVEZETŐ: NEVE

DOKTORI ÉRTEKEZÉS

ÉV

Tartalomjegyzék, oldalszámozás

A harmadik, üres lapon kezdődő tartalomjegyzék sorolja fel a fejezetcímeket, az alfejezetek címeit, valamint a Függelégeket és a Bibliográfiát, ezek kezdő oldalszámaival együtt. Az alcímeket külön sorokba írjuk. A fejezeteket és alfejezeteket arab számmal számozzuk, a számokat minden esetben ponttal zárjuk le (például a 3. fejezet 2. alfejezetének számozása ennek értelmében így néz ki: 3.2.). A tartalomjegyzék lehetőleg ne legyen hosszabb két oldalnál. A főrész előtti szakasz – a Tartalomjegyzék, a Rövidítések, a Köszönetnyilvánítás és a Bevezetés – római számozású. Az arab oldalszámozás a főrész első oldalával indul, és érvényes a Függelékben, illetve a Bibliográfiában is. Ha az értekezést két kötetre osztjuk, az oldalszámozás a II. kötetben folytatódik.

Rövidítések

Ha az értekezés bizonyos kiadványokra (könyvekre, tanulmányokra, forrásmunkákra) gyakran hivatkozik, a lábjegyzetekben érdemes rövidítve utalni rájuk. E rövidítéseket az értekezés e pontján kell felsorolni, és a rövidítéseket a Bibliográfia leírási szabályainak figyelembevételével itt fel is kell oldani. Egyes szakterületek (például a Bartók-kutatás) már kialakult rövidítésezsköztárral dolgoznak – ebben az esetben a szakterület elfogadott rövidítéseit kell itt felsorolni. Ha nincsenek általánosan elfogadott rövidítésformák, a rövidítés alakjának legegyszerűbb kialakítási módja, ha a szerző/cím szerkezetet használjuk (Szabolcsi/A zene története). Hasonlóképpen lehetséges a Szerző/évszám szerkezet is (Szabolcsi/1940). Ez utóbbi rövidítésforma lehetővé teszi, hogy ha egy szerzőnek egy évben több olyan publikációja is megjelent, amelyre az értekezés szerzője rendszeresen hivatkozik, a rövidítést az ábécé betűivel megkülönböztethessük (Szabolcsi/1940a és Szabolcsi/1940b). A disszertáció végén megjelenő Bibliográfiában e rövidített hivatkozásoknak teljes – tehát nem rövidített – alakját kell megadni. A Rövidítésjegyzék formája a következőképpen nézzen ki:

Eősze/1967	Eősze László: <i>Kodály Zoltán</i> . [=Kis zenei könyvtár 37.] Budapest: Gondolat Kiadó, 1967.
Szóllósy/1943	Szóllósy András: <i>Kodály művészete</i> . Budapest: Somló Béla, 1936.
Vargyas/1989	Vargyas Lajos (közr.): <i>Közélet, vallomások, zeneélet. Kodály Zoltán hátrahagyott írásai</i> . Budapest: Szépirodalmi Kiadó, 1989.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetnyilvánítás illeti meg a fontos forrásokat hozzáférhetővé tevő intézményeket, személyeket, a témavezetőt, további szakértőket, speciális segítséget nyújtó kollégákat, családtagokat – mindazokat, akik tevőlegesen hozzájárultak a disszertáció megírásához. A köszönetnyilvánítás végén, jobbra zárva fel kell tüntetni az értekezés írójának nevét és a mű lezárásának dátumát. A nyomtatást követően ezen a ponton nyílik módja a disszertációnak kézzel ellátnia a dolgozatát.

Bevezetés

Kötelezően megírandó szakasz, az értekezés szempontjából kulcsfontosságú része a dolgozatnak. Lehetőséget teremt a témaválasztás – esetleg személyes – okainak megvilágítására, az értekezés módszertanára, eredményeire, a benne megfogalmazott

újdomságokra és a téma kutatásának történeti előzményeire világít rá. A dolgozat terjedelmének megközelítően tíz százaléka lehet (azaz nyolcvan oldalas dolgozat esetében nyolc oldal).

Főszöveg

A disszertáció teljes szövegét Times New Roman betűtípussal, 12 pontos, másfeles (1.5) sortávolságú formátummal szedjük, a folyó szöveg mindvégig sorkizárt kell legyen. Az értekezésben ne használjunk sem kézi, sem pedig automatikus elválasztást. Hosszabb idézeteket érdemes elkülöníteni a főszövegtől – 11 pontos betűmérettel, másfeles sortávolsággal szedve, de a lap jobb- és baloldali margójától nagyobb távolságra behúzva, úgynevezett tömbszedésben kell közölni. Ebben az esetben nem kell idézőjelet alkalmazni:

1928. december 4-én a következő kritika jelent meg egy berlini napilap kulturális rovatában:

Az, amit nem lehet zenének nevezni, valójában egy olyan hangverseny hosszúra nyúlt kezdete volt, amelynek sajátos műsorösszeállításra jellemző Furtwänglerre: Schönberggel kezdődik és Schuberttel ér véget. A zenének nem nevezhető Schönberg-mű címe „Variációk zenekarra”. De nyugodtan mondhatnánk azt is: variációk téma nélkül.

A tömbszedés behúzási távolsága minden alkalommal, amikor ezt a formát használjuk, azonos kell maradjon (például: bal oldalon 1.15, jobb oldalon 1 cm).

A főszövegben elhelyezett táblázatok, kottapéldák, illetve ábrák számozását nem kezdjük újra fejezetenként, hanem folyamatosan számozzuk őket. Írásmódjuk a következő: 4. kottapélda, 1. ábra vagy 3. táblázat, de 3a kottapélda. A folyamatos szövegben éppúgy hivatkozhatunk e számokra, mint zárójelben. A zárójeles utalást nem kötelező a bekezdés végére tenni, mint ahogy a táblázatoknak, kottapéldáknak és ábráknak sem kell feltétlenül mindig egy-egy bekezdést követniük – egy bekezdés közepén is elhelyezkedhetnek. Ebben az esetben azonban a bekezdés folytatását nem szabad betolni, hanem a sor elején kell folytatni. A kottapéldák, ábrák, táblázatok elnevezése nemcsak a szövegben kell szerepeljen, de a kottapélda, ábra, táblázat alatt is, és egyértelmű nevet is kell adni ezeknek a kiegészítéseknek (például: 3. kottapélda, Mozart, C-dúr szonáta, II. tétel, 4-5. ütem). A kottapéldákat lehetőleg ne fénymásolt kottából illesszük az értekezésbe (kivéve, ha dolgozatunk kottaközreadásokról szól), hanem vagy kézzel írjuk és ezt szkenneljük, vagy számítógépes programmal készítsük el. A kottasor azonban sohasem lehet szélesebb a dolgozat szövegtükör-méreténél. Ez

érvényes a táblázatokra és ábrákra is. Amennyiben másképp nem oldható meg, a táblázatokat és ábrákat fekvő formátumban is nyomtathatjuk – ebben az esetben azonban egy teljes oldalt kell szánnunk a táblázatnak, folyó szöveg nem kerülhet rá.

Az új bekezdés mindig betolva indul, kivéve a fejezetek, alfejezetek első bekezdését, amelyek viszont – felidézve a középkori kódexek iniciáléját – mindig a sor elején, tompán kezdődnek. Fejezeten, alfejezeten belül nincs olyan új bekezdés, amely ne betolva kezdődne. A bekezdések előtt és után ne legyen térköz beszúrva. A legtöbb, ma használatos Word programban külön be kell állítani a térköz eltüntetését. Ennek módja: Elrendezés → Bekezdés → Térköz → Előtte és Utána: 0 pt.

A szövegen belüli idézeteket nem kurziváljuk. A kurziválás kizárólag irodalmi műcímek esetében (*A varázsfuvola*, de: g-moll szonáta) használatos. Elemző jellegű értekezésekben a hangneveket – a szöveg könnyebb követhetősége érdekében – lehet, de nem kötelező kurziválni. Aláhúzást egyáltalán ne alkalmazzunk. Idézőjelet csak idézeteknél használunk, egyes szavak hangsúlyozása vagy a szövegből való kikacsintás okán azonban sosem. Az idézőjel, a magyar helyesírás szabályai szerint alul nyit és felül zár („...”). Az idézeten belüli idézeteket kettős kacsacsőrrel jelöljük („... »...« ...”). A magyar írásmód szerint a vessző, a pont, a kettőspont az idézőjel után következik, kivéve, ha az egész mondat idézőjelben áll.

A kötő- és gondolatjelek különböznek egymástól. A kötőjel rövid (-), s az összekötendő szókapcsolatok, ragok betűhely kihagyása nélkül tapadnak hozzá (g-hang; látomásos-érzéki; Rameau-nál; Mozart-szonáta). A hosszú gondolatjelet (–) kizárólag gondolatjeles beékelésnél használjuk, ilyenkor mind a gondolatjel előtt, mind pedig utána betűhelyet hagyunk ki (a szonátaforma – akárcsak a rondó – több formarészből épül fel). Felkiáltójelet, három pontot egyáltalán ne használjunk az értekezésben. Kivételt képeznek az idézetek. A [sic!] utalást (mindig szögletes zárójelben) olyankor alkalmazzuk, ha az idézett szöveg valamilyen tartalmi, írásmódbeli hibát tartalmaz. A [...] formát pedig (szintén csak szögletes zárójelben) olyankor használjuk, amikor az idézett szövegből kihagyunk egy-egy rövidebb vagy hosszabb részt. A [...] nem szerepelhet az idézet elején és végén, hanem mindig csak az idézett szövegen belül. Az értekezésben csak kétféle zárójelet alkalmazunk. A hagyományos zárójelet csak kiegészítő információk esetén használjuk (kottapéldákra, ábrákra, mellékletekre, táblázatokra történő utalásokkor, születési dátumok megadásánál), a főszöveghez képest mellékszálnak tűnő gondolatok elkülönítésére azonban nem (ennek helye vagy a lábjegyzet, vagy a főszöveg, esetleg gondolatjeles beékelésként). A szögletes zárójelet pedig idézetekkel kapcsolatos kiegészítéseknél alkalmazzuk.

Kerüljük a jegyzetelésre jellemző rövidítések használatát (pl. helyett legyen például, tkp. helyett tulajdonképpen, t.i. helyett tudniillik, vsz. helyett valószínűleg, ld. helyett lásd). Az oldal- és ütemszámok esetében használhatunk rövidítést (o., ü.), de ezeket is érdemes inkább elhagyni.

Lábjegyzetek

Az értekezésben lapalji jegyzeteket alkalmazunk, nem pedig fejezetvégi jegyzeteket (úgynevezett végjegyzeteket). A lábjegyzeteket arab számmal számozzuk, a lábjegyzetszám mindig a felső indexben található. A lábjegyzetek számozását minden fejezetben újra kezdjük. A lábjegyzetszámok mindig interpunkció után következnek: leggyakrabban a mondatot záró pont, vagy két mondatrészt elválasztó vessző után helyezkednek el. Kivételt képeznek a gondolatjeles beékelésekhez kapcsolódó lábjegyzetszámok, ezek a záró gondolatjel előtt, a beékelte szöveg utolsó betűjéhez tapadnak, a záró gondolatjel és a lábjegyzetszám között egy üres betűhely található. A lapalji jegyzetek Times New Roman betűtípussal, tízes betűmérettel és egyes sortávolsággal írandók, sorkizárt formátumúak. Érdeemes a számítógépek által automatikusan formázott, rövid elválasztó vonalakat eltüntetni a dolgozatból. A lábjegyzetek mindig nagybetűvel kezdődnek és mindig ponttal érnek véget. A lapalji jegyzetekben a legtöbb lábjegyzetszám automatikusan nem Times New Roman betűtípusú, ezért magukat a lábjegyzetszámokat is át kell alakítani erre a betűtípusra. Különös gonddal kell eljárni az internetről másolt adatsorokkal (linkcímek, átvett idézetek, címek) – ezeket is szükséges átalakítani Times New Roman tízes betűtípusra. A linkcímek akár aláhúzott, akár aláhúzás nélküli formában is szerepelhetnek, a választott formának azonban a disszertációban mindenhol azonosnak kell lennie.

A lábjegyzeteknek többféle funkciójuk lehet. Elsősorban a forrásokra és szakirodalomra történő hivatkozást szolgálják, de ezen felül a főszöveghez csak mellékszálon kapcsolódó gondolatok kibontásának, kiegészítő információk bemutatásának, illetve szakmai vitának is helyet adnak. A lábjegyzetekben megjelenő szakirodalmi hivatkozásokat szigorú szabályok szerint adjuk meg – ezek részben eltérnek a Bibliográfia leírásaitól (lásd ott):

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* (Város: Kiadó, Évszám.) Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Könyvfejezet címe. Alcíme.” In: Szerkesztő Neve (szerk.): *Tanulmánykötet címe.* (Város: Kiadó, Évszám.) Oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe. Alcíme.” *Folyóirat Címe* Évfolyam/Szám (Évszám. hónap): oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* [=Sorozatszerkesztő Neve (szerk.): *Könyvsorozat Címe. Kötet száma.*] (Város: Kiadó, Évszám.) Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan disszertáció címe. Alcíme.* DLA/PhD disszertáció. Város: Egyetem Neve, Évszám. (Kézirat). Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan tanulmány/könyv címe. Alcíme.* Város, évszám. (Kézirat, kézirat lelőhelye). Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe.” Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.).

Szerző Neve: *Könyv címe.* Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.)

Interjú Készítőjének Neve: „Interjú XY-nal.” (Interjú készítésének dátuma: XXXX:YY.ZZ.) (Digitális hangfelvétel.)

A magyar szerző nevét – nemcsak magyar, de idegen nyelvű tanulmány esetén is – a magyar sorrend szerint adjuk meg (Bartha Dénes), külföldi szerzőét viszont az adott nyelv rendjének megfelelően (Richard Taruskin; Carl Dahlhaus). Angol nyelvű címeknél a kötőszavak kivételével minden szót nagybetűvel írunk, német címeknél ügyelünk a főnevek nagy kezdőbetűire. Orosz szavak latin betűs átírásakor az általánosan elfogadott magyar gyakorlatot követjük. Az idézőjelbe tett, idegen nyelvű folyóirat-tanulmány, illetve könyvfejezet esetén is a magyar idézőjelet használjuk („...”). Ugyanezt a formát alkalmazzuk lexikon-szócikk esetében is. A lexikonszócikk bibliográfiai leírásának módja azonos a tanulmánykötetben kiadott tanulmányéval. Az adatsort lezáró pont mindig az idézőjel előtt található. Ha egy cikk szerző megnevezése nélkül jelenik meg (ilyenmi elsősorban napi-, heti- és havi lapoknál fordulhat elő), akkor N.N. (= név nélkül) jelzéssel látjuk el a szerző nevének helyét. A monogramos szerzői névalakokat, ha tudjuk, fel kell oldani (T-th [Tóth Aladár]), az álneveket (például Porrectus) azonban nem.

Ha egy fejezetben többször is hivatkozunk ugyanarra a szakmunkára, akkor az első hivatkozást követően rövidítve utalhatunk vissza rá. Ha két vagy több hivatkozás között nem szerepel más hivatkozás, akkor az I.m. [= idézett mű], oldalszám, illetve az I.h. [= idézett hely] formát használjuk. Abban az esetben, ha a visszatérő hivatkozások között más hivatkozás is szerepel, akkor vissza kell utalni a korábbi hivatkozásra: Schoenberg, *Harmonielehre*, i.m., 123. Ez a fajta visszahivatkozás csak egy fejezeten belül érvényes.

A szakirodalmi hivatkozásoknál mindig elsőbbséget élveznek a papíralapon megjelent kiadványok. Így például a disszertációban a *New Grove Dictionary of Music and Musicians* köteteinek könyvváltozatára kell hivatkozni, nem pedig az internetes változatra. Nem

hivatkozhatunk olyan adatbázisokra, mint az Arcanum vagy a JSTOR sem, a bibliográfiai hivatkozások esetében mindig a tényleges dokumentum (folyóirat, napilap) adatait adjuk meg. Azokban az esetekben azonban, amikor a felhasznált forrás vagy szakirodalom csak az interneten érhető el, internetes hivatkozással élünk.

A disszertációban hivatkozhatunk, kottákra, hangfelvételekre, illetve lemez-, valamint CD-kísérőfüzetekre. Kották adatainak leírásánál a könyv bibliográfiai leírását, kottaelőszó, lemez- és CD-kísérőfüzet esetében pedig a kötetben megjelent tanulmány leírási formát alkalmazzuk. A hangfelvételek esetében – a könyvnek megfelelő leírási forma mellett – meg kell adni a lemezen feltüntetett kiadói számot is.

Durkó Zsolt: *Una rapsodia ungherese, Hegedűverseny, Széchenyi oratórium*. (Budapest: Hungaroton, 2001.) HCD 32027.

Összegzés

Nem kötelezően megírandó egy-két oldalas fejezet, amely az értekezésben felállított téziseket tájékoztató jelleggel foglalja össze. Nem tartalmaz kitekintést, nem írja le, mi minden nem került bele a disszertációba, nem jelöli ki a jövő kutatási irányait – e gondolatok helye a Bevezetés.

Függelék

A Függelék, a függelékbe helyezett anyag mennyiségétől függően több, tematikusan elkülöníthető fejezetből is állhat, tartalmazhat kottapéldákat, közreadásokat, adatgyűjteményeket, faksimiléket, táblázatokat, fényképeket. Függeléként szolgálhat hang- vagy videókazetta, CD, CD-ROM, DVD is. A Függelék(ek) tartalmáról pontos bibliográfiai leírást kell adni.

Bibliográfia

A Bibliográfia tartalmazza a disszertáció fő részének lábjegyzeteiben felsorolt összes szakirodalmi hivatkozást. A Bibliográfiában azonban nem tüntethetünk fel olyan könyvet, tanulmányt, amelyre az írásos szövegben nem hivatkoztunk. Ha olvastunk olyan könyveket, amelyek a téma feldolgozásában segítettek, de a fejezetekben nem említjük őket, akkor a Bevezetésben érdemes rájuk hivatkozni, így bekerülhetnek a Bibliográfiába is. A Bibliográfiában a téma szakirodalmán kívül azokat a főszövegben idézett vagy említett írásos történeti dokumentumokat is fel kell sorolni, amelyeket az értekezés feldolgoz (korabeli folyóiratcikkek, régi könyvek stb.). Ugyanakkor a Bibliográfia nem tartalmazza kották, lemezek adatait – a Bibliográfiába kerülnek azonban a kottaelőszavak, lemezkísérőfüzetek,

hiszen ezek írásos dokumentumok. A DLA disszertációk Bibliográfiáját nem érdemes fejezetekre (például primer vagy szekunder irodalom) bontani. A Bibliográfia a szerzők vezetéknevének betűrendjében sorolja a feldolgozott irodalmat: ez azt jelenti, hogy külföldi szerzők neveit a fordított sorrendben, a vezetéknevet a keresztnévtől vesszővel elválasztva kell megadni (Webster, James); magyar szerzők esetében a vezetéknevet nem választjuk el a keresztnévtől. Ha egy szerzőtől több műcímet is idézünk, akkor a megjelenés időrendjében kell a régebbitől a közelebbiig feltüntetni az adatokat. A szerző nevét csak az első alkalommal kell megadni, a következő adatoknál a szerző nevét hosszú vonallal kell helyettesíteni. Ha a szerző különböző funkcióban szerepel a bibliográfiában (például szerzőként, társszerzőként, illetve szerkesztőként), akkor nevét a második funkció megjelenésekor újra ki kell írni).

Abbate, Carolyn: „*Tristan and the Composition of Pelléas.*” *19th Century Music* V/2 (1981. Fall): 117–141.

—————: *Unsung Voices. Opera and Musical Narrative in the Nineteenth-Century Music.* Princeton: Princeton University Press, 1991.

Abbate, Carolyn (ed.): *Opera and Drama.* Cambridge: Cambridge University Press, 2005.

A bibliográfiát – a főszöveghez hasonlóan – Times New Roman betűtípussal, 12 pontos, 1.5-ös sortávolságú formátummal szedjük, a folyó szöveg mindvégig sorkizárt kell legyen. Az egyes bibliográfiai adatok között nem hagyunk ki sorközt. A bibliográfiai leírás részben különbözik a lábjegyzetekben megadott leírástól (a Város: Kiadó, Évszám adatsor itt nincs zárójelben). A bibliográfia tartalmazhat online hivatkozásokat is; amennyiben sok internetes irodalomra, adatbázisra, honlapra hivatkozunk, érdemes a Bibliográfia végén Internetes források, szakirodalom címmel alfejezetet nyitni, és ezeknek a hivatkozásoknak az adatait itt feltüntetni.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* Város: Kiadó, Évszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe. Alcíme.” *Folyóirat Címe* Évfolyam/Szám (Évszám. hónap): oldalszámtól–oldalszámig.

Szerző Neve: „Könyvfejezet címe. Alcíme.” In: Szerkesztő Neve (szerk.): *Tanulmánykötet címe.* Város: Kiadó, Évszám. Oldalszámtól–oldalszámig.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* [=Sorozatszerkesztő Neve (szerk.): *Könyvsorozat Neve. Kötet száma.*] Város: Kiadó, Évszám.

Szerző Neve: *Disszertáció címe. Alcíme.* DLA/PhD disszertáció. Város: Egyetem Neve, Évszám. (Kézirat).

Szerző Neve: *Kiadatlan tanulmány/könyv címe. Alcíme.* Város, évszám (Kézirat, kézirat lelőhelye).

Szerző Neve: „Tanulmány címe.” Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.).

Szerző Neve: *Könyv címe.* Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.)

Interjú Készítőjének Neve: „Interjú XY-nal.” (Interjú készítésének dátuma: XXXX.YY.ZZ.) (Digitális hangfelvétel.)

Ha a disszertáció nagyszámú hangfelvételt, kottaközreadást vagy kéziratos forrást vizsgál, érdemes ezekről a Bibliográfia után külön Diskográfiát, illetve Kották jegyzéke, Kéziratos források jegyzéke listát is közreadni. Ezek pontos bibliográfiai leírásához szakember tanácsát érdemes igénybe venni.

Fontos: a védett művek esetében a doktorjelölt kötelessége a kottapéldák közléséhez megszerezni a szerző, a szerző örököse vagy a kiadó engedélyét. A creditet a kottapéldák alatt a kiadók által kért formában kell feltüntetni.

Faksimilék jegyzéke

Erre csak akkor van szükség, ha az értekezés nagyszámú faksimilét közöl. Amennyiben csak a szövegrészek között található néhány faksimile, vagy a faksimilék a Függelékbe kerülnek, ez a jegyzék felesleges.

Tézisek

A jelölt a disszertációhoz külön, füzetszerűen összeillesztett (A5-ös méretre hajtott) lapokon, öt magyar, valamint öt idegen nyelvű példányban csatolja a doktori téziseket is. A doktori tézisek az értekezés rövid, tárgyyszerű és lényegre törő összefoglalását adják. A tézisek felépítése szigorú rendet követ. Az írásmű öt fejezetből áll:

I. A kutatás előzményei

A jelölt bemutatja és értékeli az általa feldolgozott téma korábbi szakirodalmát. Rámutat az előzmények hiányosságaira, valamint kiemeli a témába vágó legjelentősebb publikációkat. Összefoglalja és véleményezi a korábbi kutatások tudományos szemléletét, szakmai álláspontját és eredményeit.

II. Források

A disszerens felsorolja azokat az elsődleges, illetve másodlagos forrásokat, történeti dokumentumokat (szerzői kéziratok, korabeli zenei kiadványok, kották, könyvek, újságok, folyóiratok, *oral history* jellegű anyagok stb.), amelyekre értekezésében támaszkodott, illetve amelyeket feldolgozott, és rávilágít ezek jelentőségére.

III. Módszer

A jelölt felvázolja munkamódszerét, bemutatja annak újszerű–egyéni vonásait, és hivatkozik azokra a metodikai modellekre, amelyeket munkája során, szakirodalmi olvasmányai alapján követett. Munkáját beilleszti a nemzetközi, illetve a hazai zenetudományi tevékenység kontextusába.

IV. Eredmények

A disszerens megfogalmazza, mi vezette a választott disszertációtémához, továbbá felsorolja, hogy az értekezés eredményei – a megközelítés újszerűsége, a korábban feldolgozatlan források feltárása, az esetleges felfedezések bemutatása szempontjából, összevetve a kutatási terület aktuális állapotával – mennyiben tekinthetők újnak, revelatívnak.

V. Az értekezés tárgyköréhez kapcsolódó tevékenység dokumentációja

Zenetudományi doktori disszertációkban ez a fejezet a jelölt témába vágó tudományos publikációit tartalmazza. Mivel a DLA disszerensek az esetek többségében kutatásaikat nem publikálják – bár ez is előfordulhat, s ebben az esetben ezt az információt is nyilvánossá kell tenni –, a tézisek 5. fejezete elsősorban az értekezés témájához kapcsolódó szakmai tevékenységet kell dokumentálja (hangversenyek, rádió-, CD-, DVD-felvételek, előadások). Az információkat a lehető legpontosabban kell megadni (részletes műsor, helyszín, időpont, közreműködők, kiadvány adatai).

A téziseket A4-es oldalakra kell nyomtatni, a lapot fekvő helyzetűre elfordítva, oly módon, hogy egy lapon – a könyvformátumhoz hasonlóan – két oldal férjen el. A tézisek hagyományosan két, félbehajtott A4-es lapból állnak, a két lapnak mindkét oldalán található nyomtatott szöveg (ajánlott betűméret: 12; 1.5-ös sortávolság). A lapokat egymásba kell csúsztatni. Ez azt jelenti, hogy a tézisek nyomtatása előtt a nyomtatandó oldalakat megfelelő sorrendben kell előkészíteni (a számítógépek egy részén a nyomtatási parancsoknál be lehet állítani ezt a sorrendet):

Külső lap külső része: 8. és 1. oldal

Külső lap belső része: 2. és 7. oldal

Belső lap külső része: 3. és 6. oldal

Belső lap belső része: 4. és 5. oldal

Az első oldal a címlapot tartalmazza (ajánlott betűméretek: 10 / 12 / 14 / 12 / 12 / 10 / 10 / 10):

DLA doktori értekezés tézisei

Szerző

Értekezés címe

Témavezető: Neve, fokozata

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

28-as számú művészet- és művelődés-

történeti tudományok besorolású

doktori iskola

Budapest

Évszám

A 8., utolsó oldalon található az értekezés tárgyköréhez kapcsolódó tevékenység dokumentációja (V. fejezet). A közbülső oldalakon kell elhelyezni a tézisek négy fő fejezetét.

Dalos Anna

Budapest, 2020. augusztus 19.

Kiegészítés: 2024. április 22.